

خلیج فارس و امنیت آن

در اخبار روزنامه‌های خارجی آمده بود که کشور کوبا در «عمان»، در منطقه ظفار، سریاز و مهمات فرستاده که بشورشیان ظفار کمک کند! «کوبا جزیره‌ایست که فاصله آن با کشور عمان یک اقیانوس و یک دریای بزرگ و باز یک اقیانوس است. واقعیع عمان، در کوبا و منافع آن چه تاثیری دارد؟ آیا عمان، راههای تجاری بحری را تهدید میکند و به کشتی‌رانی کوبا لطمه وارد می‌آورد؟ صادرات و تجارت کوبا را بخطر می‌اندازد؟ امنیت داخلی و خارجی کوبا بخطر می‌افتد؟ جواب این سوال‌ها منفی است.

آیا فرستادن این‌همه سریاز و مهمات، هزینه سنگین ندارد؟ آیا کوبا با آن جمعیت قلیل، آنقدر وسعت و توانائی مالی دارد که گاهی به کونگو و گاهی به آنگولا و زمانی بکشورهای دیگر آفریقا مهمات و سریاز بفرستد؟ آیا منافع اقتصادی کوبا در این است که این هزینه‌ها را سالها متحمل شود؟ آیا این هزینه‌های نظامی وقتی بخارط منافع اقتصادی خود کوبا نباشد برخلاف منافع اقتصادی کوبا نیست که سربار بودجه کوبا و مردم کوبا شود؟

پس این هزینه‌ها برای هیچ کشوری وقتی نفع اقتصادی یا نظامی و موق-

الجیشی برای حفاظت خاک خود نداشته باشد معقول نیست که از کیسه خود بدهد. اینجاست که مداخلات نظامی کوبا در کشورهای دیگر ارتباط بریک طرح دیگری پیدا میکند که کوبا یکی از آلات و ادوات اجرای آن طرح است و این یک طرحی است دنیائی برای یک هدف دنیائی.

یک روز کوبا در غرب و زمانی در شرق آفریقا برای کمک به شورش‌های داخلی، دخالت نظامی میکند. زمانی در امریکای جنوبی و اکنون با طی چند اقیانوس و دریا

به کمک شورشیان ظفار در نزدیکی خلیج فارس آمده است. در همه‌جاهم این کمک‌ها و مداخلات بنام کمک به نهضت‌های ملی است.

کوبا مسلم است در خلیج فارس و کشورهای اطراف آن هیچ نفعی ندارد که بغاطه آن از شورشیان در یک کشور عربی حمایت کند. دخالت در عمان بعنوان حمایت از شورشیان ظفار برای آن است که در کنار خلیج فارس و در یک معبر مهم آبی که نه فقط ایران و امارات متحده عرب و کشورهای عربی در آن ذینفع‌اند، بلکه یک شاهراه بزرگ تجارت بین‌المللی و خاصه ماده حیاتی نفت است پایگاهی بوجود آید که از آن در آینده استفاده شود و امنیت خلیج فارس بمخاطره افتاد.

این چنین پایگاه و باصطلاح «سرپل» نه فقط امنیت ایران بلکه بیشتر از ایران، منافع کشورهای عربی اطراف خلیج فارس و ذی‌نفع در آن را تهدید می‌کند و منافع اقتصادی کشورهای عرب نیز روزی بخطر خواهد افتاد.

اگر در عمان یک پایگاهی بوجود آید که بتوان از آن برای هدف‌های سیاسی و نظامی و اقتصادی در جهان استفاده نمود در کشورهای کنار خلیج فارس هم آیا می‌توان چنین پایگاه‌هایی بوجود آورد؟ این است که موضوع دخالت نظامی در عمان و تقویت شورشیان بعنوان کمک به نهضت‌های ملی از نظر عمان‌گرچه مهم است ولی این مقدمه‌ای است برای بیدار کردن کشورهای دیگر که در کنار یا نزدیک و یا ذی‌نفع در خلیج فارس‌اند.

در ایران، اقداماتی که در مسائل اجتماعی شده (از قبیل اصلاحات ارضی و مالک شدن همه زارعین و کمک‌های اجتماعی دولت که موارد آن زیاد و ذکر آن خارج از گنجایش مقاله است و توجه بکارگران و شرکت آنها در منافع و سهام) دیگر مجالی و بهانه‌ای برای رواج و نفوذ تبلیغات ایجاد‌کننده آشوب در این طبقات از مردم باقی نگذارد است. از طرفی، دولت ایران آنقدر قوی از حیث نظامی و اسلحه و نفرات هست که آنچه در عمان واقع شده یا در آینده، احتمالاً در کشورهای دیگر واقع شود در ایران امکان وقوع ندارد ولی کشورهای دیگر که وضع و موقعیت ایران را ندارند باید بفکر خود پاشند و با امنیت خلیج فارس اهمیت بدمند و به آن با بی‌اعتنایی و غفلت نگاه نکنند.

اکنون موضوع امنیت خلیج فارس، امنیت جهانی است، اگر کشورهایی که امروز باصطلاح ابرقدرت‌اند یا سیاست کمونیزم بین‌الملل واقعاً معتقد بحفظ صلح در دنیا هستند باید از امنیت خلیج فارس دفاع کنند نه آنکه آنرا برای خاطر مقاصد خود بخطر بیندازند.

سیاستی که کشور ایران در مورد خلیج فارس اتخاذ نموده بنفع امنیت جهانی است، چه، خلیج فارس را می‌خواهد مصون از نفوذ بیگانگان نگاهدارد اگر سیاست ایران از نظر حفظ خلیج فارس دربرابر ابرقدرت‌ها یا کمونیزم بین‌الملل تأیید شود آن وقت همه‌ساله مبلغ عمدۀ اسلحه فروخته نخواهد شد. کمونیزم بین‌الملل باید سیاست توسعه جهانی خود را در این منطقه متوقف سازد، حال آنکه کمونیزم

بین‌الملل همیشه سیاست توسعه کمونیزم را ادامه خواهد داد تا زمانی که بعقیده خودشان رئیم سرمایه‌داری سقوط کند.

کمونیزم بین‌الملل اگر طالب توسعه نیست باید وقتی مشاهده میکند یک منطقه‌ای از جهان که از نظر امنیت مهم است، یعنی خلیج فارس، از دخالت ابرقدرتها محفوظ میماند خود طالب صلح در آن منطقه باشد و این درست نیست که دیگران دخالت نکنند ولی دست کشور کوبا باز باشد که به‌کجا بخواهد بنفع کمونیست‌ها و کمونیزم بین‌المللی وارد شود که بخواهد یک حکومت کمونیستی را برگرسی قدرت پنشاند!

نقع دنیا امروز در خلیج فارس این است که این منطقه محفوظ از دخالت ابرقدرت‌ها و کمونیزم بین‌الملل باشد. در درجه اول خود کشورهای اطراف خلیج فارس ذی‌نقع در آن باید به‌آن توجه کنند و من مخصوصاً توجه کشورهای امارات‌متحده و عربی را باین نکته جلب میکنم که دخالت در عمان مقدمه خطر برای کشورهای عربی است. آنها باید خود را آماده برای روپرور شدن با خطر در این منطقه کنند و دوستی و همکاری با ایران را در هدف مشترک یعنی برقراری و حفظ امنیت در خلیج فارس و آبهای مجاور آن مفتتم بشمرند و قضیه دخالت در عمان بوسیله کوبا از طریق کمک بشورشیان ظفار را بخود مربوط بدانند، زیرا کشورهای اطراف خلیج فارس و نزدیک بعراuman هستند که در سرنوشت کشور عمان ذی‌نقع‌اند آینده آنها بخطر خواهد افتاد ولی کشور کوبا از آنس سر دنیا چه نفعی دارد که در کشور عمان دخالت میکند؟ پس این بظاهر سر باز کشور کوباست ولی در باطن یک موضوع دیگری است و کشورهای ذی‌نقع در خلیج فارس آنچنان باید متعدد و هم‌صدا باشند که هیچ خارجی در خلیج فارس نتواند امنیت آنرا بخطر بیاندازد اعم از ابرقدرت یا کمونیزم بین‌الملل.

متاسفانه در دنیا وضع آنچنان شده که ابرقدرت‌ها در مقابل خود موانع کمتری می‌بینند و کمونیزم بین‌الملل هم از این موقعیت استفاده و بهره‌برداری میکند. تا قبل از جنگ دوم بین‌المللی اگر در دنیا، ابرقدرت‌ها وجود داشتند، همیشه یک تعادلی یا توازنی هم بین آنها وجود داشت و ابرقدرت‌ها آزادی امروز را برای دخالت در امور کشورهای دیگر نداشتند اما امروز، آن تعادل برهم خورده است. در کشورهایی هدف فقط پیروزی انتخابات است که مثال آن اتحاد سوسیالیست‌ها با کمونیست‌هاست حال آنکه هردو برای بدست‌آوردن قدرت باین اتحاد دست زده‌اند و در این اتحادها همیشه کمونیست‌ها برندۀ هستند، زیرا مخالفین آنها در برابر این چنین اتحادها ضعیف می‌شوند ولی کمونیست‌ها با همان قدرت سابق برقرار میمانند و ضعف رقباء و مخالفین برقدرت آنها می‌افزاید.

من چند دوره نماینده مجلس بودم و اکنون در سیاست وارد نیستم و برای همیشه آنرا ترک گفته‌ام ولی بکشور خودم علاقمندم از راه نوشتن، اگر بتوانم بمنافع کشور خود خدمت کنم دریغ ندارم و از حدود نوشتن هم خارج نمی‌شود.

در دوره نمایندگی همیشه بطور مستقل فکر و عمل میکردم. هم آنروز فکر میکردم و هم امروز فکر میکنم دوستی ما با امریکا و شوروی هردو که امروز دو ابرقدرت درجه اول هستند لازم بوده و هست ولی آنروز هم در نطق‌های خود در مجلس و در مقالات در مطبوعات اظهارنظر میکردم که ما دوست هستیم، اما هیچکدام از این دو ابرقدرت و کمونیزم بین‌الملل نباید و حق ندارند در مسائل و امور داخلی ما و کشورها دخالت کنند. امروز هم همین را میگویم.

خوبیختانه تفاوت دیروز و امروز این است که ما دیروز ضعیف بودیم و امروز قدرت داریم و با این قدرت میتوانیم خلیج‌فارس را از نفوذ‌های خارجی حفظ کنیم.

اگر ابرقدرت‌ها و کمونیزم بین‌الملل طالب توسعه بوجود آوردن اوضاعی برای دخالت و رسیدن به هدف خود نداشته باشند، باید امنیت خلیج‌فارس را که ایران با هزینه سنگین خود بوجود آورده تأیید کنند.

قدرت نظامی ایران هم برای حفظ امنیت خلیج‌فارس لازم و بنفع صلح جهانی است دنیا طوری پیش میرود که لزوم داشتن قدرت نظامی احساس میشود و تا دنیا براین وضع و منوال است باید برای حفظ منافع اقتصادی ایران در خلیج‌فارس و استقلال ایران مقتدر بود وala کشوری را که مقتدر نباشد آسوده نمیگذارند و سر باز-های از نوع کوبا همیشه برای ایجاد آشوب در کشورها برای پیاده شدن حاضرند!

